

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van di **12 december 2006** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not. nr. 66.72.1077/96/7

Griffie nr.

ingevolge het verzoek door verdachte tot behandeling van de zaak door een kamer met 3 rechters bij brief dd. 11.8.2003 (ingevolge art. 91 van het Gerechtelijk Wetboek)

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, woonende te _____, zaakvoerder, geboren te _____ op _____
2. _____, voluit " _____", met maatschappelijke zetel te _____, gekend onder het ondernemingsnummer _____ ;

Verdacht van : Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

-Bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)

-en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede, derde en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 4° en 5° a), b), c) en d), 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

de eerste :

A.op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 juni 1996 tot en met 25 juli 1996 (stukken 2 en 40) :

het aanleggen van een verharding met afval afkomstig van "Ytong" voor het construeren van een parking

de eerste en de tweede vanaf 2 juli 1999 (de datum van de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechterlijke aansprakelijkheid) :

B.in de periode vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 1 juni 1996 tot en met 25 juli 1996 (aanleggen parking) tot en met de dag der dagvaarding

de sub A omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen **A en B** dat **de eerste** een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van artikel 64 3^{de} lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3^{de} lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten tot en met 30 april 2000*).

Met de omstandigheid voor **de eerste en de tweede** dat de tenlasteleggingen **A en B** gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (*feiten vanaf 1 mei 2000*).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A en B** de

opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: parking, 87 a 48 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: met zetel te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop ontvangen op 27/06/1996.

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding die rechtsgeldig werd betekend, waarmee de zaak werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 14 oktober 2003 van de 17^{de} kamer;
- de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor te onder de referte waarmee voldaan werd aan het vereiste van art. 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO);
- de dagvaarding die, na een verzoek tot behandeling van de zaak door een kamer met drie rechters, rechtsgeldig werd betekend, houdende dagstelling voor de terechtzitting van 14 oktober 2003 van de 19^{de} kamer;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

Procedureverloop:

- op de terechtzitting van 14 oktober 2003 werd de zaak, op verzoek van de verdediging, uitgesteld naar de zitting van 15 december 2003;
- op de terechtzitting van 15 december 2003 werd de zaak deels behandeld, doch, gelet op de procedure hangende voor de bestendige deputatie, in voortzetting gesteld naar de zitting van 29 maart 2004, datum waarop de zaak in voortzetting werd gesteld naar de zitting van 1 juni 2004;
- op de terechtzitting van 1 juni 2004 werd de zaak, gelet op het schrijven van de bestendige deputatie d.d. 28 mei 2004, in voortzetting gesteld naar de zitting van 21 september 2004, datum waarop de zaak, verwijzende naar het schrijven en de gevoegde bijlagen uitgaande van de verdediging, nogmaals werd uitgesteld voor behandeling, nl. naar de zitting van 11 januari 2005;
- op de terechtzitting van 11 januari 2005 werd de zaak, gelet op het schrijven van de verdediging en de bijgevoegde fax van de provincie in voortzetting gesteld naar de zitting van 7 juni 2006;
- op de terechtzitting van 7 juni 2006 werd de zaak, rekening houdende met het gegeven dat inmiddels een regularisatievergunning werd bekomen, en hiertegen beroep werd aangetekend door de gemachtigde ambtenaar, uitgesteld naar de zitting van 27 december 2005, datum waarop de zaak, omwille van dezelfde argumentatie, nogmaals in voortzetting werd gesteld naar de zitting van 18 april 2006;
- op de zitting van 18 april 2006 werd de zaak een laatste maal in voortzetting gesteld

naar de zitting van 3 oktober 2006;

- op de terechtzitting van 3 oktober 2006 werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 3 oktober 2006:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door [] substituuut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis:
- de **eerste beklagde** [] in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en zijn raadsman mr. [] advocaat te
- de **tweede beklagde** [] in haar middelen van verdediging voorgedragen door zijn raadsman mr. [] optredende loco mr. [] advocaat te

1. Beknopt overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier

1.1

Bij proces-verbaal d.d. 25 juli 1996 werd door de politie van [] vastgesteld dat [] zijnde eerste beklagde, in zijn hoedanigheid van verantwoordelijke van de [] zijnde tweede beklagde, een inbreuk pleegde op de Stedenbouwwet door een verharde parking te laten aanleggen met afval afkomstig van 'ytong' zonder te beschikken over een voorafgaande schriftelijke vergunning (stuk 3-4 van het strafdossier).

De inbreuk werd vastgesteld op een perceel gelegen in een agrarische zone. De parking werd aangelegd om vrachtwagens op te plaatsen.

1.2.

Op 26 juli 1996 werd een mondeling bevel tot stopzetting van de werken bekrachtigd door de burgemeester van []

1.3.

Op 30 juli 1996 verklaarde eerste beklagde dat hij van de ganse zaak niet op de hoogte was en de aannemer hem in kennis stelde van het uitgevaardigde bevel om de werken stop te zetten. Eerste beklagde wenste voor het overige over de feiten geen verklaring af te leggen (stuk 17 van het strafdossier).

1.4.

[] verklaarde dat hij in opdracht van 'de firma [] in de [] te [] op het kwestieuze perceel werkzaamheden uitvoerde en meer bepaald ytong-verharding aanbracht met [] "de bedoeling dat [] zijn vrachtwagens aldaar zou kunnen parkeren" (stuk 19 van het strafdossier).

Ook [] verklaarde dat zijn firma in [] in opdracht van eerste beklagde, kraanwerken uitvoerde. Voornoemde verwees naar een overeenkomst en benadrukte dat hij de mening was toegedaan dat alle nodige vergunningen waren verstrekt.

1.5

de toenmalige burgemeester van _____ verklaarde dat hij aan eerste beklagde nooit zijn mondelinge toestemming heeft verleend voor het aanleggen van een verharde parking op het bewuste perceel (stuk 29 van het strafdos- sier).

1.6.

Bij schrijven d.d. 16 januari 1997 werd de gemachtigde ambtenaar verzocht om zijn standpunt ter kennis te brengen (stuk 30 van het strafdossier).

1.7.

Naar aanleiding van een plaatsbezoek d.d. 18 mei 2001 werd vastgesteld dat het terrein momenteel in gebruik was als parking. Na contactname met de gemeentelijke steden- bouwkundige dienst werd vernomen dat nog steeds geen regularisatievergunning werd aangevraagd en er dus nog steeds sprake was van een overtreding.

1.8.

Op 10 augustus 2001 erkende eerste beklagde dat hij, als beheerder van de de verharde parking liet aanleggen. Hij beklemtoonde dat dit gebeurde om veilig- heidsmaatregelen, omdat het niet verantwoord was een dergelijk wagenpark op de openbare weg te stationeren. Eerste beklagde vervolgde (stuk 40 van het strafdos- sier): *“(...) Een vergunning werd tot op heden niet aangevraagd gezien (het) resultaat (van de) aanvraag toch negatief zou zijn geweest. Het is de intentie de parking verder in gebruik te houden tot nader orde gezien er geen andere mogelijkheid is. (...)”*

1.9.

Op 13 augustus 2002 formuleerde de gemachtigde ambtenaar zijn herstellvordering, nl. (stuk 49-51 van het strafdossier):

- het uitgraven van alle gestorte ytong en terug aanvullen van de landbouwgrond met onbevuilde grond tot aan het oorspronkelijke maaiveld;
- het afvoeren van het ytong-afval van het perceel en het verwijderen naar de daar- voor bestemde terreinen;
- het stopzetten van het gebruik van het perceel als parking.

Tevens verzocht de gemachtigde ambtenaar om _____ een dwangsom op te leggen van 250,00 euro per dag, bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

1.10.

Geconfronteerd met de herstellvordering verklaarde eerste beklagde op 4 november 2002:

“(...) Ik kan hier niet aan voldoen, het is levensnoodzakelijk voor mijn bedrijf. Indien ik hiertoe verplicht wordt dien ik 150 mensen te ontslaan. De gemeente kent het probleem en doet er ook niets aan. (...)”

Eerste beklagde verwees verder naar een schrijven d.d. 30 oktober 2002, uitgaande van de gemeente (stuk 55 van het strafdossier), waarin het beklagde werd verboden om vrachtwagens op de openbare weg te parkeren.

1.11.

Tijdens de verschillende terechtzittingen is evenwel gebleken dat door beklagden inmiddels de nodige stappen werden ondernomen om aan de bestaande strafbare toestand te verhelpen en een regularisatievergunning aan te vragen. Bij besluit d.d. 3 februari 2005 uitgaande van de bestendige deputatie werd de vergunning toegestaan (zie neergelegd stukkenbundel).

1.12.

De gemachtigde ambtenaar ging tegen dit besluit in beroep, hetgeen resulteerde in het ministerieel besluit d.d. 12 mei 2006 houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar. De regularisatievergunning werd derhalve verworpen (zie neergelegd stukkenbundel).

Eerste beklagde tekende tegen deze ministeriële beslissing beroep aan bij de Raad van State.

2. De gegrondheid van de strafvordering

2.1. De tenlastelegging B in hoofde van de eerste en de tweede beklagde

2.1.1.

Wat betreft het instandhouding misdrijf wierp de verdediging terecht op dat dit in casu niet strafbaar is.

2.1.2.

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

“1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans *de strafsanctie niet meer geldt* voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is, gezien het derde lid van artikel 146 DORO thans luidt: *“De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.”.*

Het staat vast dat in casu de inbreuk gepleegd werd in gewoon agrarisch gebied. Gezien het voorwerp van het misdrijf omschreven onder de tenlastelegging B gelegen is in gewoon agrarisch gebied, wat gelet op de opsomming in het laatste lid van artikel 146

van het decreet ruimtelijk ordening geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is, geldt voor het feit omschreven onder de tenlastelegging B niet langer de strafsanctie.

2.1.3.

Bij arrest van 13 december 2005 heeft het hof van cassatie (Cass. 13 december 2005, onuitg.) een einde gesteld aan de discussie of het voormelde *niet gelden van de strafsanctie* een strafuitsluitende verschoningsgrond dan wel een opheffing van de strafbaarheid betrof. Het hof stelde dat het een opheffing van het strafbare karakter betreft, met het verval van de strafvordering tot gevolg.

2.2. De tenlastelegging A in hoofde van de eerste beklaagde

Het gevolg van het niet langer gelden van de strafsanctie voor het feit omschreven onder de tenlastelegging B is dat er geen sprake van eenheid van opzet (artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek) kan zijn tussen dit feit en de feiten omschreven onder de tenlastelegging A, welke een aflopend misdrijf uitmaakt. Gezien de tijdsperiode waarin het zich situeert, namelijk aflopend op 25 juli 1996, dient zonder verder onderzoek van eventuele stuitingdata of schorsinggronden van de verjaring, vastgesteld te worden dat de strafvordering omtrent de feiten, vervat onder de tenlastelegging A vervallen is door verjaring.

3. De herstellvordering

3.1.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft, zoals hiervoor al aangegeven, een herstellvordering geformuleerd, gekoppeld aan een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

3.2.

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; bij ontstentenis van anders luidende bepaling brengt deze wijziging niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest.

In casu werd de herstellvordering op 13 augustus 2002 ingesteld, zijnde vóór 22 augustus 2003, namelijk de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet van 4 juni 2003, zodat deze rechtbank, ondanks het verval van de strafvordering, bevoegd blijft om over de herstellvordering uitspraak te doen.

3.3.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3

juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendiging berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen de last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

3.4.

Artikel 9bis DRO voorziet evenwel in de oprichting van een Hoge Raad voor Herstelbeleid (hierna afgekort als HRH), waarna de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 9bis,§8 DRO de nadere regels heeft vastgesteld met betrekking tot de werking en de organisatie ervan (Besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, *B.S.*, 24 mei 2004). Deze raad heeft een adviserende bevoegdheid inzake herstellvorderingen en ambtshalve uitvoering van herstelmaatregelen (artikel 149,§1 en 153 DRO). De HRH werd samengesteld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 (*B.S.*, 12 augustus 2005) en adviesaanvragen voor een eensluidend advies over de herstellvordering konden slechts op ontvankelijke wijze worden ingeleid vanaf het ogenblik dat, conform artikel 198bis, eerste lid en 9bis,§5 van het DRO, het huishoudelijk reglement - dat door de HRH wordt aangenomen - door de Vlaamse Regering wordt goedgekeurd. Dit laatste is gebeurd per 16 december 2005 (*B.S.*, 13 januari 2006, p.2414-2418), zodat de HRH thans 'operationeel' is.

De rechter kan herstellvorderingen voor bouwinbreuken die dateren van vóór 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies aan de HRH werden voorgelegd, zoals in casu het geval, vooralsnog voor advies aan de HRH voorleggen. Gelet op de financiële belangen die inherent zijn aan de huidige zaak acht de rechtbank het, zoals overigens door de verdediging geopperd (zie besluiten), opportuun om voorafgaandelijk bij de HRH dergelijk advies in te winnen, op de wijze zoals hierna bepaald.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162 182 184 189 190 194 185 ;

W. 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 WVV 7.2.03;(opdec.)

Strafwetboek, art. 2 5 40;

EG verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

STELT vast dat de strafvordering vervallen is voor het feit voorwerp van de tenlastelegging B;

VERKLAART de strafvordering ten aanzien van de feiten omschreven onder de tenlastelegging A vervallen door verjaring;

Beslist dat de ingediende herstellvordering wordt voorgelegd voor eensluitend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 198*bis*, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Beveelt dat daartoe, zoals voorzien in artikel 28 en 29,§1 van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 december 2005, de vereiste stukken en gegevens aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid door middel van aangetekend schrijven zullen worden overgemaakt, zijnde minstens:

- (1) een eensluitend verklaard afschrift van deze uitspraak waarbij met toepassing van artikel 198*bis*, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de Hoge Raad voor het Herstelbeleid wordt geadieerd;
- (2) een eensluitend verklaard afschrift van het strafdossier,omvattende o.a. de herstellvordering uitgaande van de gewestelijk stedenbouwkundige van 13 augustus 2002 (stuk 48-51 strafdossier);
- (3) een eensluitend verklaard afschrift van het besluit d.d. 3 februari 2005 uitgaande van de Bestendige Deputatie en het ministerieel besluit d.d. 12 mei 2006 houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar.

Bepaalt dat deze adviesaanvraag zal worden overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op het volgend adres:

*Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 bus 14
1210 BRUSSEL
Telefoon: 02/5531793
Fax: 02/5531794
e-mail: info@hrh.vlaanderen.be*

Bepaalt dat de griffier daartoe het nodige zal doen op verzoek van de meest gereede partij.

Stelt de zaak uit op onbepaalde datum.

Houdt de beslissing nopens de kosten aan.



Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- di **12 december 2006** ---

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, voorzitter der 19^o kamer;
rechter;
rechter;

substituut-Procureur des Konings;
griffier;
(doorhaling van ~~een~~ regels en ~~een~~ woorden goedgekeurd)